

at hvis de Herrer tilsigter at lette Arbejdet for Kommunerne, opnaar de efter den Erfaring, jeg har — og den er ikke saa helt ringe paa det kommunale Omraade —, lige det stik modsatte: at paaføre Kommunerne to ret betydelige Arbejder i Stedet for eet.

Piper: Ja, hvad enten det foreliggende Forslag eller det af os stillede Ændringsforslag bliver vedtaget, vil der kræves en vid Omregning for de efterfølgende Kvartalers Vedkommende, og jeg mener, at den Omregning, der skal finde Sted efter vort Forslag, ikke vil blive mere byrdefuld end den anden, men tværtimod mindre.

Til den højtærede Minister vil jeg i Anledning af den Bemærkning, han gjorde overfor mig om det konservative Folkepartis Stilling til Sagen, gerne sige, at dette Lovforslag er jo ikke noget blivende, men rent midlertidigt, og da vi alle ved, at den højtærede Minister er inde paa at ville beskære den ubetingede Ret, som Købstæderne hidtil har haft til at forhøje Skatteligningen saa betydeligt, som de har haft Lov til det i Henhold til Loven af 1863, antager jeg ikke, det kan være generende for Købstæderne, at man i en midlertidig Lov stiller denne Forhøjelsesret i Bero, rimeligvis kun for en kort Tid.

Det var jo meget rart, hvis det var rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at Lovforslaget kunde forstaaes saaledes, som den ærede Ordfører forstod det, men jeg tror rigtignok, at den ærede Ordfører bliver ene om den Forstaaelse eller i alt Fald i Mindretal. Den ærede Ordfører læser Lovforslaget paa en særlig Maade, naar han faar den Mening ud deraf. Men hvis det er den ærede Ordførers Mening, at det skal forstaaes paa den Maade, tror jeg ikke, det hjælper at appellere til den højtærede Indenrigsminister og bede ham om at udtale sig i Tilslutning til den Opfattelse, saa jeg tror, den ærede Ordfører maa sørge for, at der kommer en Ændring ind i Lovforslaget inden tredje Behandling. At Lovforslaget skulde kunne blive rettidigt færdigt, er jo under alle Omstændigheder udelukket.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg finder Anledning til at gøre et Par Bemærkninger til det konservative Partis Ordfører, der sagde, at jeg var inde paa at beskære Købstædernes Ret med Hensyn til deres Skatteudskrivning. Dette er jo fuldkommen urigtigt. Men den Omstændighed, at det ærede konservative Folke-

parti nu har stillet Forslag om, at Købstædernes Ret til Skatteudskrivning i Henhold til Lovene af 1863 og 1880 skal beskæres, aabenbarer, at den Agitation, som det konservative Folkeparti har rettet imod Skattelovforslaget, som det foreligger her i Landstinget, har været ganske urigtig, har været ført paa et ganske urigtigt Grundlag. Det ærede konservative Parti har Gang paa Gang fremhævet, hvilken Uret man øvede overfor Ejendomsbesidderne ogsaa i Byerne, og vi har deroverfor paapeget, at et Lovforslag, der er til Behandling her i Landstinget, indeholder en Lempelse for Ejendomsbesidderne i Byerne med Hensyn til deres Ejendomsbeskatning. Forholdet er nemlig det, at Loven af 1863 indeholder Bestemmelser, der, som Forholdene former sig i Nutiden, vilde virke i høj Grad generende, hvis de blev bragt til Anvendelse i deres fulde Udstrækning, og paa Baggrund heraf har Regeringen fremsat et Lovforslag, der for Tiden er til Behandling i et Landstingsudvalg, et Lovforslag, som ikke straks giver Kommunerne Ret til at bringe deres Ejendomsbeskatning op paa den Højde, som de er berettigede til det i Henhold til Loven af 1863, men som først giver dem Ret til det i Løbet af en 16—17 Aar. Nu er det konservative Folkeparti blevet saa bange for de gældende Skattebestemmelser, at man stiller Forslag om, at disse helt skal ophøre, at Kommunerne overhovedet ikke mere maa anvende Loven af 1863. Regeringens Forslag gaar ud paa en Lempelse af Forholdene, saaledes at Kommunerne beholder den Ret, de har, men modificeret til Fordel for Ejendomsbesidderne, modificeret paa den Maade, at der bliver Ret og Rimelighed i Beskatningen. Det har det konservative Folkeparti ikke villet høre paa, naar vi har talt derom, men har blot overfor Ejendomsbesidderne fremhævet, hvilken Uretfærdighed der laa i den nye Beskatningsform, man var ved at indføre, og navnlig har det konservative Folkeparti ivret imod Beskatningen af Grundværdierne.

Jeg har altsaa ikke villet beskære Købstædernes Ret, jeg har blot fremsat et Forslag om at ændre de gældende Skattebestemmelser saaledes, at de blev rimelige baade for Købstæderne og for Ejendomsbesidderne i disse. Det konservative Folkeparti har imidlertid ikke været at formaa til at deltage i Forhandlingen om dette; det eneste, der foreligger fra den Side, er et Forslag om, at Købstæderne foreløbig helt og fuldt skal miste deres Ret til overhovedet at faa deres Ejendomsskattebeløb sat op; det skal efter deres Ændringsforslag